

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.
1903 Budapest, Pf.: 314/15.
Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733
BM: 33-104, 33-140 BM Fax: 33-133
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000/105/1715/ /2010. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. tv. (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva panaszos által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) 216/2011. (VII. 21.) számú állásfoglalásának megállapításaira – az előállítás jogalapja és elhúzódása tekintetében a panasznak

h e l y t a d o k,

a rendőrnek az intézkedés során tanúsított hangneme és viselkedése tekintetében a panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdésére, valamint a 109. § (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Bírósághoz (1363 Budapest, Pf.16.) is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Budapesti Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) I r a t t á r

INDOKOLÁS

I.

Panaszos által benyújtott és bejelentett panasz az alábbiak szerint foglalható össze.

A panaszos 2010. december 5-én, elektronikus úton fordult panaszbeadvánnyal a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) XI. kerületi Rendőrkapitányságához. E panaszbeadványával kapcsolatban a panaszost a BRFK XI. Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályán 2010. december 10-én személyesen is meghallgatták, amely meghallgatásról jegyzőkönyv készült. E jegyzőkönyv tartalma szerint a panaszos az ügy előadójának felhívására kérte, hogy panaszát a Panasztestület vizsgálja ki. A panaszos ezen kérésének megfelelően a BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányság vezetője aznap megküldte a panaszbeadványt az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) Ellenőrzési Szolgálat Központi Panasziroda vezetőjének. Az ORFK Ellenőrzési Szolgálat ez követően 2010. december 17-én továbbította a panaszbeadványt a Panasztestület részére.

A panaszos beadványában az alábbiakat adta elő. 2010. november 27-én 11 óra 45 perc és 15 óra 42 perc között a BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányságon személyi szabadságot korlátozó intézkedés alatt állt, véleménye szerint, mint sértett és károsult. Az ügyben feljelentést és tanúvallomást is tett, amelyekben a következőket mondta el. Az említett napon segítséget kért az Országos Mentőszolgálat (a továbbiakban: OMSz) munkatársaitól, mert 09 óra 05 perc körül, a lakóhelyénél lévő járdán, egyik szomszédja – a lakáskulcsát boxerként használva – megtámadta. Ennek következtében 8 napon túl gyógyuló sérülést szenvedett, az ütéstől pedig a szemüvege is eltört. Az eset körülményeiről elmondta, hogy ez a szomszédja éppen a leesett hó miatti csúszásmentesítést végezte, amelyet korábban a panaszos feleségének kellett volna megtennie, erre azonban – éppen az említett szomszéd és családja sorozatos támadásai miatt – biztonságos körülmények között nem volt képes. Elmondta azt is, hogy a szemeteskukák elszállításával kapcsolatban is hasonló okból kellett más szolgáltatóhoz fordulni, ezzel jelentős többletköltséget okozva a ház lakóinak, amelyet csak tetőzött az említett szomszéd és családja jelentős közös költség tartozása.

Elmondta, hogy az említett napon a szomszédja azonnali támadása előtt nem tudott kitérni, mert minden, a járdáról nyíló ajtó zárva volt, azt kivéve, amelyikben a szomszédja állt. A panaszos térdprotézise miatt elfutni sem tudott; a „jogos önvédelmi helyzetben” azonban úgy vélte, sikerült arányos testi erővel a támadót megfékeznie, megadásra kényszerítenie. A dulakodás után a szomszéd fenyegetőzve távozott a helyszínről. Ezt követően a panaszos látelleletet vetetett, amely után rendőr járőrök jöttek érte, hogy tegyen tanúvallomást az ügyben. Beszállították a BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányságra, ahol azonban vallomástétel helyett órákra az előállító helyiségbe került, és csak ezt követően hallgatták meg. Ezzel kapcsolatban kifogásolta, hogy a rendőrök miért a sértettet korlátozták személyi szabadságában, az általában ittas, többször erőszakoskodó, önbíráskodó támadója helyett. Utalt a panaszos arra is, hogy e szomszédja korábbi fenyegetései miatt már máskor is tett panaszt, feljelentést.

Elmondta a panaszos azt is, hogy a rendőrök intézkedésével kapcsolatban általánosságban nincs kifogása, kivéve az őt beszállító szolgálati jármű vezetőjét, aki a beszállítás közben arra szólította fel a panaszost, hogy maradjon csöndben, mert ő nem azért jött be szombaton dolgozni, hogy a hátsó ülésen a panaszos „mondókáját” végighallgassa. Később a kihallgatását végző rendőrtiszt azt mondta a panaszosnak, hogy azért „fogdásították”, mert velük rendszeresen sok a baj a házban, illetve közölte, hogy

valószínűleg hivatalból meg fogja vizsgálni a rendőrség a garázdaság elkövetésének gyanúját is. Mindezek alapján a panaszos nem tartotta elfogadhatónak az előállítását.

A panaszos a beadványában említést tett egy másik, 2010. november 21-én, szintén a szomszédjával és annak fiával történt dulakodással kapcsolatban. A beadvány ezen részét a Panasztestület is vizsgálta és megállapította, hogy a beadvány tartalma alapján nem tekinthető rendőri intézkedés elleni panasznak, hiszen nem kifogásolja az Rtv. szerinti rendőri intézkedést, vagy intézkedés elmulasztását, illetve kötelezettségszegést, valamint ilyen kivizsgálására irányuló kérelmet sem, ezért ennek vizsgálatától hatáskör hiányában eltekintett.

A panaszos összefoglalva az alábbiakat kifogásolta:

- 1.) az előállítás jogalapját és időtartamát panaszolta;
- 2.) a vele szemben foganatosított rendőri intézkedések hangnemét sérelmezte;

II.

Döntésem meghozatala során az alábbi rendőrségi dokumentumok és nyilatkozatok álltak rendelkezésre:

- A panaszos 2010. december 5-én kelt panaszbeadványa, valamint az annak a Panasztestülethez történő áttételével kapcsolatban keletkezett átiratok és jegyzőkönyvek.
- A BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály KMB Alosztálya három r. törzsszázlósának 2010. november 27-én kelt jelentése és az ahhoz kapcsolódó parancsnoki vélemény és kivizsgálás.
- A BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály KMB Alosztálya r. törzsszázlósának 2010. november 27-én kelt jelentése és az ahhoz kapcsolódó parancsnoki vélemény és kivizsgálás.
- A BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányság vezetőjének 2011. január 24-én kelt, a BRFK hivatalvezetőjének címzett tájékoztató levele.
- A BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztálya 2010. december 1-jén kelt értesítése a Budapesti XI-XXII. kerületi Ügyészség vezetőjének nyomozás elrendeléséről. 2010. november 27-én kiállított igazolás az előállítás időtartamáról.
- Fogdakönyv vonatkozó oldalának másolata.
- 2010. november 27-én kelt jegyzőkönyv a panaszostól letétbe vett tárgyakról.
- Helyszínrajz.
- 2010. november 27-én aláíratott nyilatkozat jogi képviselő lehetőségéről.
- A BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Bűnüldözési Alosztály r. zászlósának 2011. január 24-én kelt jelentése.
- 2010. november 28-án írt feljelentés.
- A BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Bűnüldözési Alosztályán a panaszos tanúkihallgatásáról 2010. november 27-én készített jegyzőkönyv
- 2010. november 27-én aláíratott nyilatkozat az elfogott, előállított személy részéről
- A Szent János Kórház Traumatológiai Osztályán 2010. november 27-én kiállított járóbeteg vizsgálati lap.

A rendelkezésre álló rendőrségi iratokból tényszerűen az alábbiak állapíthatók meg.

A BRFK XI. Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály KMB Alosztályán szolgálatot teljesítő három r. törzsszázlós 2010. november 27-én kelt jelentése a következőket tartalmazza.

Az intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírásaként a rendőrök előadták, hogy 2010. november 27-én 09 óra 25 perckor megjelentek a panaszos (és szomszédja) 1117 Budapest, Hengermalom u. 14. számú lakcímen, mivel onnan bántalmazásról érkezett bejelentés. A címen a rendőröket a panaszos fogadta, aki elmondta, hogy 09.00 órakor a szeméttárolónál tartózkodott, amikor megjelent ott a szomszédja, akivel másfél éve haragos viszonyban állnak. A szomszéd durva és fenyegető hangnemben a panaszosra kiabált, majd egy alkalommal orron ütötte, aki a többi ütés elől kitérve szintén többször megütötte a szomszédot. Mivel ez már nem először fordult elő, a panaszos értesítette a rendőröket és az OMSz-t.

09 óra 30 perckor kiérkezett a mentőszolgálat beosztottjai a panaszos helyszíni vizsgálata után annak gyógytartamára nyilatkozni nem tudtak. A panaszost további vizsgálatok elvégzésére a Budapest, XI. kerület Tétényi úti Szent Imre Kórház Gégészeti Osztályára szállították. A panaszos azt is elmondta, hogy 2010. november 21-én volt már nála rendőri intézkedés, amikor a szomszédja és fia szintén rátámadt.

A rendőrök ezt követően megjelentek az említett szomszéd lakásánál, ahol a szomszéd fia fogadta őket, aki elmondta, hogy édesapja reggel távozott otthonról a munkahelyére. A rendőrök elmentek a másik fél munkahelyére, ahol az említett szomszéd elmondta nekik, hogy reggel szemetet vitt le a társasház szeméttárolójába, ahol ott volt a panaszos is. Ekkor ő azt mondta a panaszosnak, hogy „te szemét”, mire a panaszos a nála lévő gázspray-vel kb. 3-4 méteres távolságból az ő irányába fűjt, és ököllel ütlegelni kezdte. Megpróbált védekezni, majd pár másodperc után mindketten abbahagyták a dulakodást és távoztak. A szomszéd a rendőrök kérdésére elmondta, hogy nincs panaszja, azonban a szeme tájékán hámsérülés észlelhető volt, ezért a rendőrök mentőt hívtak hozzá. A mentő 10 óra 20 perckor érkezett ki, a szomszéd megvizsgálása után azt állapították meg, hogy a szeme környékén 8 napon belül gyógyuló hámsérülés található, arra utaló jelet viszont nem találtak, hogy a szomszédot gázspray-vel lefűjték volna.

Összefoglalva megállapítható, hogy a társasházban kamera nincs felszerelve, egyéb szemtanú pedig nem volt felkutatható. A történeteket a rendőrök jelentették az ügyeletes tiszt r. századosnak, aki arra utasította őket, hogy a fenti körülmények tisztázása érdekében mindkét személyt állítsák elő a BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányságra. A rendőrök a Szent János kórház Traumatológiai Osztályáról a panaszost a vizsgálatokat követően állították elő. A kórházban a panaszos sérüléseit 8 napon túl gyógyulónak minősítették, mivel a bántalmazás során a panaszoson friss sérülésként a koponya zúzódása, a kéz ujjainak zúzódása és az orrcsúcs végén 2 mm-es törés volt észlelhető. A vizsgálatokat követően őt is előállították a BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányságra. Nála közbiztonságra veszélyes eszközt a rendőrök nem találtak.

Az előállítottakat a fenti kapitányságon a jogaikról és kötelezettségeikről felvilágosították, az előállítás okáról tájékoztatást, az előállítás idejéről igazolást kaptak.

A BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányság vezetőjének 2011. január 24-én kelt, és a BRFK hivatalvezetőjéhez címzett tájékoztató levele – amellet, hogy az ahhoz csatolt egyéb rendőrségi iratok tartalmára utal – azt tartalmazta, hogy a panaszos a helyszínen intézkedő rendőröknek elismerte, hogy megütötte a szomszédot. Az azonban, hogy ennek kapcsán a szomszéd sérüléseket is szenvedett, már csak távolabb, a szomszéd munkahelyén volt megállapítható; akkorra azonban a panaszost már elszállították a kórházba. A panaszos a kölcsönös bántalmazás tényét a helyszínen elismerte – a kapitányságvezető r. alezredes szerint a konkrét esetben ez volt a tettenérés mozzanata, annak ellenére, hogy a rendőrök már

a verekedés után mentek ki a helyszínre. Ez volt egyúttal az indoka annak is, hogy a parancsnoki vélemény és kivizsgálás jogszerűnek, szakszerűnek és arányosnak minősítette az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján a szándékos bűncselekmény elkövetésén tettenérést követő elfogást.

A panaszos azon kifogására, hogy a beszállítását végző rendőr lekezelően beszélt volna vele, a kapitányságvezető leírta, hogy a r. törzssászlós ezzel kapcsolatos nyilatkozatát csak telefonon tudta beszerezni, de a r. törzssászlós elmondta, hogy a panaszossal nem beszélt lekezelően, csak tájékoztatta, hogy miért és milyen intézkedéseket fogatosítanak vele szemben.

A panaszosnak átadott „igazolás” tanúsága szerint az előállítás 2010. november 27-én 11 óra 45 perctől 15 óra 52 percig tartott, sérülése, panasza nem keletkezett. Az időpontokat a fogdakönyv vonatkozó részének másolata is megerősítette.

A vizsgálat során rendelkezésre állt a Szent János Kórház Traumatológiai Osztályán 2010. november 27-én 10 óra 25 perckor kiállított járóbeteg vizsgálati lap szerint az orra duzzadt és nyomásérzékeny volt, rajta vérzés nyomai voltak láthatók. Mindkét keze negyedik ujjá fáj, zsibbadást panaszolt. Az orrcsúcs végén kb. 2 mm-es törés volt látható.

A fentiekre tekintettel a BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztálya 2010. december 1-jén nyomozást rendelt el súlyos testi sértés büntetvény megalapozott gyanúja miatt a panaszos szomszédja ellen a panaszos feljelentése alapján.

A fenti dokumentumok, valamint a panaszos által előadottak közötti ellentmondás jelen eljárásban nem volt feloldható. Az időközbe elrendelt nyomozás feladata tisztázni azt, hogy mi történt a két érintett személy dulakodása közben. A rendőri intézkedés kapcsán a rendelkezésre álló adatok alapján tényszerűen megállapítható, hogy a rendőrség segélyhívó számára a panaszos telefonált be, ennek okán jelentek meg a rendőrök a helyszínen és kezdték meg az intézkedésüket. A panaszos elismerte a kölcsönös bántalmazást és feltárta a cselekménnyel kapcsolatos egyéb körülményeket, amely alapján a rendőrök – helyesen – az előállításáról döntöttek. Erre a rendőrségről szóló törvény alapján törvényi felhatalmazásuk volt. A rendőri jelentésben azonban a jogalapra hivatkozás hiánya miatt, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint döntöttem arról, hogy a panaszos részben helyt adok.

Megjegyezni kívánom, hogy a panaszos a dulakodást követően segítség kérése miatt fordult a Rendőrséghez annak érdekében, hogy a hatóság a zaklató, verekedő, kötekedő szomszédjától védje meg, hiszen a közöttük régóta tartó elmérgesedett viszonyra ez idáig – az óvintézkedései ellenére – sem sikerült megoldást találni. A panaszos az ezt követően történt előállítását a fenti okok miatt tartotta sérelmesnek, hiszen segítségnyújtás helyett több órán keresztül tartózkodott a Rendőrség előállító helyiségében.

III.

A panaszos által a rendőri intézkedés kapcsán konkrétan megfogalmazott kifogásokra vonatkozóan álláspontom a következő.

1.) A panaszos előállításával és annak elhúzóásával kapcsolatos sérelmeinek vizsgálatakor az alábbiakat állapítottam meg.

A rendőri intézkedés jogalapját az alábbi jogszabályok biztosították.

A rendőr feladatát a rendőri intézkedés foganatosítása időpontjában hatályos Rtv. 1. § (1) bekezdése¹, valamint a 2. § (2) bekezdés a) és b) pontja² határozza meg.

A rendőri feladatok ellátásának és az utasítások teljesítésének kötelezettségéről az Rtv. 11. § (1) bekezdése³, míg a rendőr intézkedési kötelezettségéről az Rtv. 13. § (1) bekezdése⁴ rendelkezik. A rendőr intézkedési kötelezettségét a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007.(XII.23.) IRM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 3. § (1) bekezdése⁵ szabályozza, illetve a Szolgálati Szabályzat 20. § (1)-(3)⁶ bekezdése részletezi.

A panaszos a 2010. november 27-én történt előállítását azon az alapon kifogásolta, hogy – megítélése szerint – az azt kiváltó dulakodásban ő a sértett, károsult fél volt, hiszen a szomszédja bántalmazta, ennek ellenére a személyi szabadságát neki korlátozták. Kifogásolta azt is, hogy a BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányságon az előállítás követően tanúként hallgatták meg, azonban erre csak a beszállítást követően, órákkal később került sor, addig az előállító helyiségben helyezték el.

A panaszos elmondása és a helyszínen intézkedő rendőrök jelentése alapján megállapítható, hogy a panaszos és a szomszédja közötti dulakodás már véget ért, mikor a rendőrök a helyszínre értek, sőt a panaszos eleve azt követően tudta csak kihívni a rendőröket, hogy a szomszédjával az összetűzés befejeződött, és a szomszédja távozott a társasházból.

A panaszos elmondása szerint az, hogy a szomszédja a társasház előterében nekitámadt, 2010. november 27-én kb. 09 óra 05 perckor történt, a rendőrök pedig – a bántalmazásról érkezett bejelentést fogadva – 09 óra 25 perckor jelentek meg. A rendőröket a panaszos fogadta, aki beszámolt a történetekről. A panaszos a helyszínen intézkedő rendőröknek elismerte, hogy megütötte a szomszédot, azt azonban, hogy a szomszéd ennek következtében milyen sérüléseket szenvedett, csak távolabb, a munkahelyén lehetett megállapítani. A panaszos a kölcsönös bántalmazás tényét a helyszínen nem tagadta.

¹ **Rtv. 1. § (1) bek.** *A Magyar Köztársaság Rendőrségének (a továbbiakban: rendőrség) feladata a közbiztonság és a közrend védelme, az államhatár őrzése, a határforgalom ellenőrzése, az államhatár rendjének fenntartása, a terrorizmus elleni küzdelem és az e törvényben meghatározott bűnmegelőzési, büntetőrendészeti célú ellenőrzés.*

² **Rtv. 2. § (1) bek.** *A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.*

³ **Rtv. 11. § (1) bekezdés** *szerint, a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak - az e törvényben foglaltak figyelembevételével - engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.*

⁴ **Rtv. 13. § (1) bekezdés** *alapján, a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.*

⁵ **Szolgálati Szabályzat 3. § (1)** *Bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha ilyet hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli.*

⁶ **Szolgálati Szabályzat 20. § (1)** *A rendőr az általa észlelt, vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről - ha az elkövető ismert, annak megjelölésével - feljelentést tesz.*

(2) *A rendőr magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.*

(3) *A rendőr a szándékos bűncselekmény elkövetésének helyszínén tetten ért vagy a menekülő tettet elfogja, ha erre nincs mód, haladéktalanul intézkedik az elfogása, és szükség esetén a helyszín biztosítása iránt.*

A rendőrségi dokumentációból – mind a panaszos, mind szomszédja esetében – az állapítható meg, hogy a rendőrök a „jelentés elfogás végrehajtásáról” nyomtatványon az intézkedés jogalapjaként az Rtv. 33. § (1) bek. a) pontját – vagyis bűncselekmény elkövetésén tettenérést – jelölték meg. Ennek ellentmondva maguk írták le, hogy kiérkezésükkor a cselekmény már befejeződött, azt csak a panaszos elmondásából ismerték meg.

A panaszos „vallomása” legfeljebb egy olyan információ lehet, amely szabálysértés vagy bűncselekmény gyanúját – de nem a tettenérést – alapozhatja meg. Megállapítható továbbá, hogy az elfogás végrehajtásáról szóló jelentésben az előállítás jogalap meghatározásakor nem az Rtv. 33. § (1) bekezdés a)⁷ pontját, hanem az Rtv. 33. § (2) bekezdés b)⁸ pontját kellett volna rögzíteni.

Összefoglalva megállapítható, hogy a rendőri intézkedés kezdeményezése, és a helyszínen történő megjelenés szükségessége nem vitatható, azonban az előállítás indoka tekintetében a rendőrség nem járt el a jogszabályban foglaltaknak megfelelően. A szándékos bűncselekmény panaszos általi elkövetésére az előállításáról döntő, illetve azt foganatosító rendőrök egyike sem hivatkozott, ilyet nem jelölték meg, és később is tanúként hallgatták ki a panaszost, nem gyanúsítottként, továbbá mivel mind a panaszbeadványból, mind a rendőri jelentésekből egyértelműen kitűnik, hogy semmilyen cselekmény nem volt folyamatban az intézkedő rendőrök helyszínre érkezésekor, a dulakodás addigra befejeződött, az abban résztvevő két személy két külön helyen tartózkodott, ezért az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerinti kötelező előállítási ok az adott helyzetben a panaszossal szemben nem állt fenn, ezért **a panaszos előállítása – a jogalap hiánya miatt – sértette a tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát, így a kifogás megalapozott, annak helyt adok.**

Az előállítás idejét az Rtv. 33. § (3) és (4)⁹ bekezdése szabályozza.

Az előállításról kiadott igazolás szerint 2011. november 27-én 11 óra 45 perctől 15 óra 52 percig tartott, tehát 04 óra 07 perc időtartamú volt, mely alatt csak a panaszos tanúkénti meghallgatása volt az egyetlen olyan érdemi eljárési cselekmény, amelyhez a panaszos jelenléte, Rendőrkapitányságon tartózkodása feltétlenül szükséges volt. Ez a tanúkihallgatás a jegyzőkönyv adatai szerint – 1 óra 20 perc időtartamot vett igénybe. Az előállítás ezen kívül fennmaradó része (02 óra 47 perc) alatt – a rendőrségi iratok szerint – a panaszos beszállítása, a rendőri jelentések megírása, a panaszos részére kiállított iratok kitöltése (igazolás, fogdakönyv, letétbe vett tárgyakról készített jegyzőkönyv, 13 óra 11 perckor illetve 13 óra 13 perckor aláíratott nyilatkozatok), valamint a kihallgatásokat végző r. zászlós berendelése történt.

⁷ **Rtv. 33. § (1) bek. a) pontja** „A rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt, akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten értek.”

⁸ **Rtv. 33. § (2) bek. b) pontja** A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható.

⁹ **Rtv. 33. § (3)** A rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

(4) Az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.

Tekintettel arra, hogy a panaszos előállítása jogszerűtlenül történt, így erre való tekintettel megállapítható, hogy annak elhúzódnása is jogszerűtlen volt, **így a panasznak e tekintetben is helyt adok.**

2.) A panaszos a rendőri intézkedés során több esetben tapasztalt kulturálatlan hangnemet sérelmezte.

A panaszos konkrétan azt kifogásolta, hogy az előállítása során őt a Rendőrkapitányságra beszállító rendőr – miközben a panaszos a kollégájának mesélte a történeteket – arra szólította fel, hogy maradjon csöndben, mert ő nem azért jött be szombaton dolgozni, hogy a panaszos „mondókáját” végighallgassa.

A beszállítást végző rendőr által használt hangnem vizsgálatokor a sérelmezett kijelentést az érintett rendőr határozottan cáfolta. Mivel egyéb bizonyítási eszköz nem áll a rendelkezésre a történeti tényállás pontosabb rekonstruálásához, ezért a panasz ezen részét elutasítom.

A panaszos kifogásolhatónak tartotta azt is, hogy a kihallgatását végző r. zászlós a kihallgatás befejezése után megemlítette neki, hogy az ügy alapjául szolgáló összetűzés kapcsán a rendőrség valószínűleg meg fogja vizsgálni hivatalból a garázdaság elkövetésének gyanúját is.

Az Rtv. 24. § (1) bekezdése szerint, „A rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetve a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.” Az érintett r. zászlós jelentésében előadta, hogy a kihallgatás után valóban közölte a panaszossal, hogy valószínűleg vizsgálni fogják a garázdaság elkövetésének gyanúját is, ezt azonban nem sértő hangnemben tette, hanem tájékoztatásként, a korábbi ügyek tapasztalatai alapján.

A panaszos beadványából megállapítható az is, hogy a panaszos nem a rendőr által használt hangnemet akarta kifogásolni, hanem egyáltalán azt az eshetőséget, hogy ilyen helyzetben felmerül az, hogy a rendőrség garázdaság gyanúja miatt is eljárást indíthat. A panaszbeadványban, illetve a rendőri jelentésben foglaltakat egymásra tekintettel is értékelve megállapítható, hogy ez a közlés, mint a kihallgatás utáni beszélgetésben elhangzott tájékoztatás nem fenyegető vagy megfélemlítő jellegű volt, inkább a jövőre nézve felvilágosító, ezért a panaszos ezen sérelme nem megalapozott, ezért a panaszt e tekintetben elutasítom.

IV.

A Panasztestület a panaszos által előterjesztett panaszt megvizsgálta és a fent hivatkozott állásfoglalásában azt megalapozottnak találta. A Panasztestület a rendőri intézkedés (előállítás) jogalapja tekintetében megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapjogának súlyos sérelmét, ugyanakkor a hangnem kapcsán – bizonyítottság hiányában – a panaszt elutasította. A fenti kifejtett indokok alapján a rendőri intézkedéssel kapcsolatban a Panasztestület megállapításaival minden tekintetben egyetértek.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése¹⁰, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdéseim¹¹ alapul.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) és 326. § (7) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdése, 109. § (1) és (3) bekezdései;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 1. § (1) bek., 2. § (1) bek., 11. § (1) bek., 13. § (1) bek., 15. § (1), (2) bek., 33. § (1) bek. a), 33. § (2) bek. b) pontja, 33. § (3) és (4) bek., 24. § (1) bek., 92. § (1) bek., 93/A. § (7) és (9) bekezdései, 97. § (1) bekezdés b) pontja;
- a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 3. § (1) bek., 20. § (1)-(3) bek.

Budapest, 2011. október „ „

**Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány**

¹⁰ **Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint:**

„Akinak az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette - választása szerint - panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.”

¹¹ **Rtv. 93/A. §-a szerint:**

„(6) Az országos rendőrfőkapitány a panaszról az állásfoglalás kézhezvételét követő tizenöt napon belül közigazgatási hatósági eljárásban dönt. Ha az országos rendőrfőkapitány határozatában eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.

(7) Az országos rendőrfőkapitány a panaszról az állásfoglalás kézhezvételét követő tizenöt napon belül közigazgatási hatósági eljárásban dönt. Ha az országos rendőrfőkapitány határozatában eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.”